

Sammenstilling mellom nye og gamle kjøre- og hviletidsregler

Tabellen viser de motsvarende bestemmelsene slik de fremstår i forordning (EØF) nr. 3820/85 om harmonisering av visse bestemmelser på det sosiale område innen veitransport og forordning (EØF) nr. 3821/85 om bruk av fartsskriver innen veitransport (gjeldende bestemmelser) og i forordning (EF) nr. 561/2006 om harmonisering av visse sosiale bestemmelser innenfor vegtransport og om endring av forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt opphevelse av forordning (EØF) nr. 3820/85 (kommende bestemmelser).

I kolonnen til høyre står våre egne merknader. Teksten i de kommende bestemmelsene er gjengitt på dansk slik de er publisert i EU-tidende. Noen norsk oversettelse foreligger ikke. Fortalen er ikke tatt med. Overskriftene i klamme refererer til kapitelloverskriften der bestemmelsen hører hjemme. Det er for de gjeldende bestemmelsene også vist til nummeret på forordningen bestemmelsen hører hjemme i.

Kommende bestemmelser	Gjeldende bestemmelser	Egne merknader
<p>Artikkel 1 [indledende bestemmelser] Ved denne forordning fastsettes regler for køretid, pauser og hviletid for førere, der utfører godstransport og passagerbefordring ad vej, med det formål at harmonisere vilkårene for konkurransen mellom de forskjellige former for landtransport, navnlig veitransporten, og at forbedre arbeidsvilkårene og færdssikkerheten. Forordningen sigter også mod at fremme bedre kontrol og retshåndhævelse i medlemsstatene og bedre arbejdspraksis i vejtransporterhvervet.</p>		Det finnes ingen tilsvarende formålsbestemmelse i gjeldende bestemmelser.
<p>Artikkel 2 [indledende bestemmelser] 1. Denne forordning gjelder for følgende former for veitransport: a) godstransport med et køretøj, hvis største tilladte totalvægt inklusive påhængsvogn eller sættevogn overstiger 3,5 ton b) personbefordring med et køretøj, der er konstrueret eller permanent indrettet til at befordre mere end ni personer, inklusive føreren, og er beregnet til dette formål. 2. Denne forordning gjelder uanset køretøjets registreringsland for: a) veitransport, der udelukkende finder sted inden for Fællesskabet, og b) veitransport mellem Fællesskabet, Schweiz og lande, der er kontraherende parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. 3. AETR-overenskomsten finder i stedet for denne forordning anvendelse på international transport, der delvis udføres uden for</p>	<p>Art 2, 3820/85 [virkeområde] 1. Denne forordning får anvendelse for veitransport som defineret i artikel 1 nr. 1 indenfor Fællesskabet. 2. I stedet for de nævrende regler for international veitransport skal Europeisk aftale om køre- og hviletid m.v. for maskiner på køretøjer i international veitransport (AETR) gjelde: - til eller fra tredjeter som er parter i aftalen, eller i transit gennem disse stater, for hele strekningen når transporten udføres med køretøjer registreret i en medlemsstat eller i en af disse tredjeter, - til eller fra en tredjeter som ikke er part i aftalen, for køring indenfor Fællesskabet når transporten udføres med køretøjer registreret i en af disse statene.</p> <p>Art 4, 3820/85 [virkeområde]. Denne forordning får ikke anvendelse for transport med:</p>	Vi finner igjen avgrensningen til kjøretøygruppene (ny artikkel 2 nr. 1) i artikkel 4, 3820/85. Ny artikkel 2 nr. 3 b) medfører en utvidelse av virkeområdet til AETR. Ellers ingen realitetsendringer.

<p>de i stk. 2 nævnte områder med:</p> <p>a) køretøjer registreret i Fællesskabet eller i lande, der er kontraherende parter i AETR-overenskomsten, under hele transporten</p> <p>b) køretøjer registreret i et tredjeland, der ikke er kontraherende part i AETR-overenskomsten, dog kun på den del af strækningen, der tilbagelægges inden for Fællesskabet eller i lande, der er kontraherende parter i AETR-overenskomsten.</p> <p>AETR-bestemmelserne bør bringes i overensstemmelse med denne forordning, således at de væsentligste bestemmelser i denne forordning ved hjælp af AETR-overenskomsten kommer til at gælde for sådanne køretøjer for den del af strækningen, der tilbagelægges inden for Fællesskabet.</p>	<p>1. kjøretøyer som brukes til godstransport når største tillatte totalvekt, medregnet vekten av tilhenger eller semitilhenger, ikke overstiger 3,5 tonn,</p> <p>2. kjøretøyer som brukes til persontransport, og som er konstruert og utstyrt slik at de er egnet for transport av høyst ni personer, medregnet føreren, og er beregnet til dette formål, [...]</p>	
<p>Artikel 3 [indledende bestemmelser]</p> <p>Denne forordning gælder ikke for vejtransport med:</p> <p>a) køretøjer, der benyttes til rutekørsel med personer, såfremt rutens længde ikke overstiger 50 km</p> <p>b) køretøjer, hvis højeste tilladte hastighed ikke overstiger 40 km i timen</p> <p>c) køretøjer, der ejes eller lejes uden fører af de væbnede styrker, civilforsvaret, brandvæsenet og ordensmagten, såfremt transporten sker som led i disse tjenesters funktioner og er under deres kontrol</p> <p>d) køretøjer, herunder køretøjer, der anvendes til ikkekommerciel transport af nødhjælp, i katastrofetilfælde eller under redningsoperationer</p> <p>e) specialkøretøjer, der anvendes til lægelige opgaver</p> <p>f) specialkøretøjer til vejhælp inden for en radius af 100 km fra deres hjemsted</p> <p>g) køretøjer, der prøvekøres på veje med henblik på teknisk udvikling, reparation eller vedligeholdelse, og nye eller ombyggede køretøjer, som endnu ikke er taget i brug</p> <p>h) køretøjer eller en kombination af køretøjer med en største tilladt totalvægt på ikke over 7,5 tons, der benyttes til ikke-erhvervsmæssig varetransport</p> <p>i) erhvervskøretøjer, der har veteranbilstatus i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor der køres i dem, og som anvendes til ikke-erhvervsmæssig personbefordring eller godstransport.</p>	<p>Art 4, 3820/85 [virkeområde].</p> <p>Denne forordning får ikke anvendelse for transport med:</p> <p>[...]</p> <p>3. kjøretøyer som brukes til persontransport i rute, når rutens lengde ikke overstiger 50 kilometer,</p> <p>4. kjøretøyer der høyeste tillatte fart ikke overstiger 30 kilometer pr. time,</p> <p>5. kjøretøyer som brukes av forsvaret, sivilforsvaret, brannvesenet og ordensmagten, eller som er under deres kontroll, [...]</p> <p>7. kjøretøyer som brukes i forbindelse med katastrofer eller redningsoperasjoner,</p> <p>8. spesialkjøretøyer for legetjeneste, [...]</p> <p>10. spesialkjøretøyer for hjelp ved bilhavari,</p> <p>11. kjøretøyer som prøvekjøres i forbindelse med tekniske forbedringer, reparasjon eller vedlikehold, og nye eller ombygde kjøretøyer som ennå ikke er satt i drift,</p> <p>12. kjøretøyer for ikke-kommersiell transport av gods for privat bruk, [...]</p>	<p>Ny artikkel 3 b), c), d), f), h) og i) innebærer en endring i forhold til gjeldende regler.</p> <p>Unntakene i artikkel 4 nr. 6, 9 og 13, 3820/85, er ”flyttet” til ny artikkel 13, og kan dermed bare unntas nasjonalt. Ny artikkel 3 i) finnes i dag som nasjonalt unntak i kjøre- og hviletidsforskriften § 2-3, men den nye bestemmelsen er strengere.</p>
<p>Artikel 4 [indledende bestemmelser]</p>	<p>Art 1, 3820/85 [definisjoner].</p>	<p>Ny artikkel 4 a), d), e), f), g),</p>

<p>I denne forordning forstås ved:</p> <p>a) »vejtransport«: al kørsel, som helt eller delvis foregår på veje, der er åbne for offentlig adgang med et køretøj i tom eller lastet stand, som er bestemt til personbefordring eller godstransport</p> <p>b) »køretøj«: et motorkøretøj, et trækkende køretøj, en påhængsvogn eller en sættevogn eller en kombination af disse køretøjer i overensstemmelse med følgende definitioner:</p> <ul style="list-style-type: none"> - »motorkøretøj«: ethvert motordrevet køretøj, der kører på vej og normalt anvendes til personbefordring eller godstransport, og som ikke til stadighed bevæger sig på skinner - »trækkende køretøj«: ethvert motordrevet køretøj, der kører på vej og er specielt indrettet til at trække, skubbe eller flytte påhængsvogne, sættevogne, redskaber eller maskiner, og som ikke til stadighed bevæger sig på skinner - »påhængsvogn«: ethvert køretøj, der er bestemt til at blive koblet til et motorkøretøj eller et trækkende køretøj - »sættevogn«: en påhængsvogn uden foraksel, der tilkobles således, at en betydelig del af dens egen vægt og vægten af dens ladning bæres af det trækkende køretøj eller af motorkøretøjet c) »fører«: enhver person, som fører et køretøj, selv om det kun er i et kort tidsrum, eller som finder sig i et køretøj for i givet fald at kunne føre det d) »pause«: enhver periode, i hvilken en fører hverken må udføre kørsel eller andet arbejde, og som udelukkende benyttes til rekreation e) »andet arbejde«: enhver aktivitet, der er defineret som arbejdstid i artikel 3, litra a), i direktiv 2002/15/EF, undtagen »kørsel«, herunder arbejde udført for den samme eller en anden arbejdsgever inden for eller uden for transportsektoren f) »hvil«: enhver sammenhængende periode, i hvilken føreren frit kan disponere over sin tid g) »daglig hviletid«: den daglige periode, i hvilken føreren frit kan disponere over sin tid; dette begreb dækker »regulær daglig hviletid« og »reduceret daglig hviletid« - »regulær daglig hviletid«: ethvert hvil på mindst 11 timer. <p>Denne regulære daglige hviletid kan subsidiært tages i to perioder, hvoraf den første periode skal være på mindst tre sammenhængende timer og den anden på mindst ni sammenhængende timer</p>	<p>I denne forordning menes med:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. veitransport, enhver kjøring på offentlig vei av kjøretøy, med eller uten last, som brukes til person- eller godstransport, 2. kjøretøyer, motorvogner, trekkbiler, tilhengere og semitilhengere i samsvar med følgende definisjoner: <ol style="list-style-type: none"> a) motorvogn, ethvert motordrevet kjøretøy som kjører på vei ved egen kraft, som ikke er et kjøretøy på skinner, og som normalt brukes til person- eller godstransport, b) trekkbil, ethvert motordrevet kjøretøy som kjører på vei ved egen kraft, som ikke er et kjøretøy på skinner, og som er spesielt utformet for å trekke, skyve eller bevege tilhengere, semitilhengere, redskaper eller maskiner, c) tilhenger, ethvert kjøretøy utformet for tilkobling til en motorvogn eller trekkbil, d) semitilhenger, tilhenger uten foraksel koblet på en slik måte at en stor del av dens vekt og av lastevekten bæres av trekkbilen eller motorvognen, 3. fører, enhver person som kjører kjøretøyet, også bare for en kort periode, eller som sitter på for eventuelt å kjøre det, 4. uke, tidsrommet mellom kl. 00.00 mandag og kl. 24.00 søndag, 5. hviletid, en uavbrutt periode på minst en time som føreren fritt kan benytte, 6. største tillatte totalvekt, største tillatte totalvekt, medregnet nyttelast, for kjøretøy under kjøring, 7. persontransport i rute, innenlandsk og internasjonal transport som definert i artikkel 1 i rådsforordning (EØF) nr. 117/66 av 28. juli 1966 om innføring av felles regler for internasjonal persontransport på vei med turvogn og buss. 	<p>h), j), k), l), n), o), p) og q) innebærer endringer i forhold til gjeldende regelverk. Det materielle innholdet vil fremgå av ny artikkel 6-9.</p>
---	---	--

		<p>- »reduceret daglig hviletid«: ethvert hvil på mindst ni timer, men mindre end 11 timer</p> <p>h) »ugentlig hviletid«: en ugentlig periode, i hvilken føreren frit kan disponere over sin tid; dette begreb dækker »regulær ugentlig hviletid« og »reduceret ugentlig hviletid«:</p> <p>- »regulær ugentlig hviletid«: ethvert hvil på mindst 45 timer</p> <p>- »reduceret ugentlig hviletid«: ethvert hvil, som er mindre end 45 timer, men som, med forbehold af betingelserne i artikel 8, stk. 6, kan reduceres til mindst 24 timer i træk</p> <p>i) »uge«: tidsrummet mellem mandag klokken 00.00 og søndag klokken 24.00</p> <p>j) »køretid«: varigheden af de køreaktiviteter, der optegnes:</p> <p>- automatisk eller halvautomatisk ved hjælp af kontrolapparatet som defineret i bilag I og bilag I B til forordning (EØF) nr. 3821/85, eller</p> <p>- manuelt som krævet i artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3821/85</p> <p>k) »daglig køretid«: summen af køretiderne mellem slutningen af en daglig hviletid og begyndelsen på den næste daglige hviletid eller mellem en daglig og en ugentlig hviletid</p> <p>l) »ugentlig køretid«: summen af køretiderne i løbet af en uge</p> <p>m) »største tilladte totalvægt«: den højeste tilladte vægt af det køreklare køretøj, inklusive nyttelast</p> <p>n) »rutekørsel med personer«: indenlandsk og international personbefordring som defineret i artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 684/92 af 16. marts 1992 om fælles regler for international personbefordring med bus</p> <p>o) »flermandsbetjening«: den situation, hvor der i hver kørselsperiode mellem to på hinanden følgende daglige hviletider eller mellem en daglig hviletid og en ugentlig hviletid er mindst to førere om bord på køretøjet for at udføre kørsel. Ved flermandsbetjening er tilstedeværelsen af en eller flere andre førere valgfri den første time, men obligatorisk resten af tiden</p> <p>p) »transportvirksomhed«: enhver, der udfører vejtransport mod vederlag eller for egen regning, og som er en fysisk eller juridisk person, en sammenslutning eller en kreds af personer uden status som juridisk person, der arbejder med eller uden gevinst for øje, eller et organ, der henhører under en offentlig myndighed, hvad enten det selv har status som juridisk person eller er undergivet</p>
--	--	---

<p>en myndighed med en sådan status q) »kørselsperiode«: den samlede køretid fra det tidspunkt, en fører begynder at køre efter hviletid eller pause, indtil han indleder hviletid eller pause. Kørselsperioden kan være sammenhængende eller opdelt.</p>	<p>Artikel 5 [medfølgende personale, køretid, pauser og hviletid] 1. Minimumsalderen for konduktører er 18 år. 2. Minimumsalderen for hjælpere er 18 år. Medlemsstatene kan dog nedsætte minimumsalderen for hjælpere til 16 år, hvis: a) vejtransporten udføres inden for én medlemsstat i en radius af 50 km fra køretøjets hjemsted, herunder i de kommuner, hvis centrum ligger inden for denne radius b) det sker af hensyn til den faglige uddannelse, og c) de grænser, der er fastsat i de nationale arbejdsretlige regler, overholdes.</p>	<p>Art 5, 3820/85 [mannskap]. [...] 3. Minstealder for sidemann og billetterør skal være 18 år. [...] 5. Medlemsstatene kan av hensyn til yrkesrettet opplæring og innenfor rammen av de nasjonale bestemmelser innen arbeidsrett sette minstealderen for sidemann ned til 16 år for innenlandsk transport innenfor en radius av 50 kilometer fra det stedet der kjøretøyet er hjemmehørende, herunder i kommuner med sentrum innenfor denne radius.</p>	<p>Ny artikkel 5 tilsvarer artikkel 5 nr. 3 og 5, 3820/85. Ny artikkel 28 annet ledd inneholder en overgangsbestemmelse som vil bli erstattet når yrkeskjørførerektivet trer i kraft.</p>
<p>Artikel 6 [medfølgende personale, køretid, pauser og hviletid] 1. Den daglige køretid må ikke overstige ni timer. Dog må den daglige køretid højst to gange i løbet af en uge sættes op til højst ti timer. 2. Den ugentlige køretid må ikke overstige 56 timer og må ikke resultere i, at den maksimale ugentlige arbejdstid, der er fastsat i direktiv 2002/15/EF, overskrides. 3. Summen af køretidene i to på hinanden følgende uger må ikke overstige 90 timer. 4. Den daglige og den ugentlige køretid omfatter al køretid på Fællesskabets eller et tredjelandts område. 5. En fører registrerer den tid, der er omhandlet i artikel 4, litra e), samt den tid, han bruger på kørsel i erhvervsmæssigt øjemed, og som ikke falder ind under anvendelsesområdet for denne forordning, som »andet arbejde« og registrerer alle »rådhedsperioder« som defineret i artikel 15, stk. 3, litra c), i forordning (EØF) nr. 3821/85 siden sin sidste daglige eller ugentlige hviletid. Registreringen sker enten manuelt på et diagramark eller en udskrift eller ved anvendelse af faciliteter til manuel registrering i kontrolapparatet.</p>	<p>Art 6, 3820/85 [kjøretid]. 1. Den totale kjøretiden mellom to døgnhviler eller mellom en døgnhvile og en ukehvile, heretter kalt « daglig kjøretid », skal ikke overstige ni timer. Den kan i løpet av en uke likevel utvides to ganger til 10 timer. [...] For internasjonal persontransport, unntatt persontransport i rute, skal ordene « seks » og « sjette » i annet og tredje ledd endres til henholdsvis « tolv » og « tolvte ». Medlemsstatene kan utvide anvendelsen av foregående ledd til innenlandsk persontransport unntatt persontransport i rute. 2. Total kjøretid i løpet av 14 dager skal ikke overstige 90 timer.</p>	<p>Ny artikkel 6 nr. 2, 4 og 5 innebærer endringer i forhold til gjeldende regelverk. Dette er gjort for å tilpasse reglene til direktiv 2002/15/EF, gjennomført i Norge i forskrift om arbeidstid for sjåfører og andre innenfor vegtransport. Gjeldende adgang til å utsette ukehvilen for persontransport utenfor rute er ikke med i ny forordning.</p>	<p>Ny artikkel 6 nr. 2, 4 og 5 innebærer endringer i forhold til gjeldende regelverk. Dette er gjort for å tilpasse reglene til direktiv 2002/15/EF, gjennomført i Norge i forskrift om arbeidstid for sjåfører og andre innenfor vegtransport. Gjeldende adgang til å utsette ukehvilen for persontransport utenfor rute er ikke med i ny forordning.</p>
<p>Artikel 7 [medfølgende personale, køretid, pauser og hviletid] Efter en kørselsperiode på fire og en halv time skal føreren holde en sammenhængende pause på mindst 45 minutter, medmindre han påbegynder en hviletid.</p>	<p>Art 7, 3820/85 [pauser og hviletid]. 1. Etter 4 1/2 times kjøring skal føreren ta en pause på minst 45 minutter dersom han ikke påbegynner hviletid. 2. Denne pausen kan erstattes av pauser på minst 15 minutter</p>	<p>Ny artikkel 7 setter opp strengere kriterier for å dele opp pausen i løpet av en kjørselsperiode.</p>	<p>Ny artikkel 7 setter opp strengere kriterier for å dele opp pausen i løpet av en kjørselsperiode.</p>

<p>Denne pause kan erstattes af en pause af mindst 15 minutters varighed, fulgt af en pause af mindst 30 minutters varighed fordelt over kørselsperioden, på en sådan måde, at første stykke overholdes.</p>	<p>hver fordelt på køreperioden eller umiddelbart efter denne på en slik måde at bestemmelse nr. 1 overholdes.</p> <p>3. Som unntak fra nr. 1 kan medlemsstatene for innenlandsk persontransport i rute fastsette pausens minste varighet til 30 minutter etter en kjøretid som ikke overstiger fire timer. Slike unntak kan gis bare i de tilfeller der pauser i kjøringen på over 30 minutter kan være en hindring for trafikken i bybebyggelse, og når det ikke er mulig for førere å ta en 15 minutters pause i den 4 1/2 times kjøretid som går forut for en 30 minutters pause.</p> <p>4. Føreren må ikke utføre annet arbeid under disse pausene. Ventetid eller tid tilbrakt uten å kjøre i et kjøretøy i fart, på en ferge eller et tog skal ikke anses som « annet arbeid » i henhold til denne artikkel.</p> <p>5. Pausene som tas i samsvar med denne artikkel, kan ikke anses som døgnhvil.</p>	
<p>Artikel 8 [medfølgende personale, køretid, pauser og hviletid]</p> <p>1. Føreren skal have daglige og ugentlige hviletider.</p> <p>2. Inden for hver periode på 24 timer efter afslutningen af den foregående daglige eller ugentlige hviletid skal føreren have holdt en ny daglig hviletid.</p> <p>Hvis den daglige hviletid, som falder inden for 24 timers perioden, er på mindst ni timer, men mindre end 11 timer, skal den betragtes som reduceret daglig hviletid.</p> <p>3. En daglig hviletid kan forlænges til at udgøre en regulær ugentlig hviletid eller en reduceret ugentlig hviletid.</p> <p>4. Føreren må højst holde tre reducerede daglige hviletider mellem to ugentlige hviletider.</p> <p>5. Uanset stk. 2 skal en fører, der deltager i flermandsbetjening, have holdt en ny daglig hviletid på mindst ni timer senest 30 timer inden afslutningen af den daglige eller ugentlige hviletid.</p> <p>6. I to på hinanden følgende uger skal en fører tage mindst:</p> <ul style="list-style-type: none"> - to regulære ugentlige hviletider, eller - en regulær ugentlig hviletid og en reduceret ugentlig hviletid på mindst 24 timer. Denne reduktion skal dog kompenseres med et tilsvarende hvil, som skal tages samlet inden tre uger efter udløbet af den pågældende uge. <p>En ugentlig hviletid skal starte senest ved afslutningen af seks på hinanden følgende 24 timers perioder efter afslutningen af den foregående ugentlige hviletid.</p>	<p>Art 8, 3820/85 [pauser og hviletid].</p> <p>1. I løpet av hver 24-timersperiode skal føreren ha en døgnhvil på minst 11 sammenhengende timer som kan reduseres til minst 9 sammenhengende timer høyst tre ganger i løpet av en uke, forutsatt at en tilsvarende hviletid gis som kompensasjon før utløpet av den etterfølgende uke.</p> <p>På dager hviletiden ikke reduseres i samsvar med første ledd, kan den tas i to eller tre atskilte perioder i løpet av 24-timersperioden, og en av dem skal være på minst åtte sammenhengende timer. I så fall skal hviletiden økes til minst 12 timer.</p> <p>2. Når et kjøretøy er bemannet med minst to førere, skal hver fører i løpet av enhver 30-timersperiode ha en hviletid på minst åtte sammenhengende timer.</p> <p>3. I løpet av hver uke skal en av hviletidene omtalt i nr. 1 og 2 forlenges til en ukehvil på i alt 45 sammenhengende timer. Denne hviletiden kan reduseres til minst 36 sammenhengende timer dersom den tas på det stedet der kjøretøyet er hjemme-hørende eller på det stedet der føreren er hjemmehørende, eller til minst 24 sammenhengende timer dersom den tas et annet sted. For hver reduksjon skal det gis tilsvarende hviletid tatt under ett innen utløpet av tre uker etter den uke det dreier seg om.</p>	<p>Døgnhvilen er definert annerledes i ny artikkel 8, jf. artikkel 3. Muligheten for å dele opp døgnhvilen blir forandret (3+9 timer). Redusert døgnhvile skal ikke kompenseres. Ved tosjåførsdrift økes døgnhvilen med en time.</p> <p>To påfølgende ukehviler kan aldri reduseres. En redusert ukehvil på 24 timer kan avholdes hvor som helst.</p>

<p>7. Hvil, der tages som kompensation for reduceret ugentlig hviletid, tages i forlængelse af en anden hviletid på mindst ni timer.</p> <p>8. Daglige hviletider og reducerede ugentlige hviletider, der tages borte fra hjemstedet, kan tilbringes i køretøjet, hvis dette er udstyret med passende sovefaciliteter til hver fører, og køretøjet holder stille.</p> <p>9. En ugentlig hviletid, der falder inden for to uger, kan medregnes i en hvilken som helst af ugerne, men ikke i begge.</p>	<p>4. En ukehvil som begynder i en uke og fortsætter inn i den følgende uke, kan knyttes til den ene eller den anden av disse ukene.</p> <p>5. For persontransport som faller inn under artikkel 6 nr. 1 fjerde og femte ledd, kan ukehvilen overføres til uken som følger den uke da hviletiden er opparbeidet, og legges til ukehvilen for denne uken.</p> <p>6. Hviletid som tas som kompensasjon for reduksjon av døgnhvil og/eller ukehvil, skal tas sammen med annen hviletid på minst åtte timer og skal på anmodning fra den person det gjelder tillates tatt på det sted der kjøretøyet eller føreren er hjemme-hørende.</p> <p>7. Døgnhvilen kan tas i et kjøretøy dersom det er utstyrt med køye og står stille.</p> <p>Art 6, 3820/85 [kjøretid].</p> <p>1. [...]</p> <p>Etter høyst seks daglige kjøretider skal føreren ta en ukehvil som definert i artikkel 8 nr. 3.</p> <p>Ukehvilen kan utsettes til slutten av den sjette dagen dersom den totale kjøretiden i de seks dagene ikke overstiger en øvre grense tilsvarende seks daglige kjøretider.</p>	
<p>Artikkel 9 [medfølgende personale, køretid, pauser og hviletid]</p> <p>1. Uanset artikkel 8 må en regulær daglig hviletid, som holdes, mens føreren ledsager et køretøj om bord på færge eller tog, højst afbrydes to gange af andre aktiviteter i sammenlagt højst én time. I den nævnte regulære daglige hviletid skal føreren have adgang til en køje eller liggeplads.</p> <p>2. Enhver tid, føreren bruger på at rejse til eller fra et køretøj, der er omfattet af denne forordning, og som ikke befinder sig ved førerens bopæl eller ved arbejdsgiverens virksomhed, hvor føreren normalt er baseret, beregnes ikke som pause eller hvil, medmindre føreren befinder sig på en færge eller et tog med adgang til en køje eller liggeplads.</p> <p>3. Enhver tid føreren bruger som fører af et køretøj, der ikke er omfattet af denne forordning, til at rejse til eller fra et køretøj, der er omfattet af denne forordning, og som ikke befinder sig ved førerens bopæl eller ved arbejdsgiverens virksomhed, hvor føreren normalt er baseret, beregnes som »andet arbejde«.</p>	<p>Art 9, 3820/85 [pauser og hviletid].</p> <p>Som unntak fra artikkel 8 nr. 1 kan døgnhvilen for en fører i gods- eller persontransport som følger med et kjøretøy som transporteres med ferge eller jernbane, avbrytes en enkelt gang, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:</p> <ul style="list-style-type: none"> - det må være mulig å ta den del av døgnhvilen som tas på land, før eller etter den delen av døgnhvilen som tas om bord på ferge eller på tog, - tidsrommet mellom de to delene av døgnhvilen må være så kort som mulig og må ikke i noe tilfelle være lengre enn en time før lasting eller etter lossing, med tollbehandlingen medregnet i tiden for lasting og lossing, - under begge delene av døgnhvilen skal føreren ha tilgang til en seng eller køye. <p>Døgnhvil som avbrytes på denne måten, skal økes med to timer.</p>	<p>Ny artikkel 9 gir adgang til å avbryte døgnhvil to ganger i forbindelse med av- og påstigning av ferge eller tog. Ny artikkel 9 nr. 2 og 3 er ny, og gjennomfører rettspraksis fra EF-domstolen.</p>

<p>Artikel 10 [transportvirksomhedens ansvar]</p> <p>1. En transportvirksomhed må ikke give førere, som er ansat af eller stillet til rådighed for den, nogen betaling, heller ikke i form af præmier eller løntillæg, i forhold til den tilbagelagte strækning og/eller den transporterede godsmængde, hvis betalingen er af en sådan art, at den udgør en fare for færdselssikkerheden og/eller tilskynder til overtrædelse af denne forordning.</p> <p>2. Transportvirksomheden skal tilrettelægge de i stk. 1 nævnte føreres arbejde på en sådan måde, at førerne er i stand til at overholde bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3821/85 og i kapitel II i denne forordning. Transportvirksomheden skal give førerne de nødvendige instrukser og føre regelmæssig kontrol for at sikre overholdelsen af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3821/85 og i kapitel II i denne forordning.</p> <p>3. En transportvirksomhed er ansvarlig for overtrædelser begået af virksomhedens førere, selv om overtrædelsen er begået på en anden medlemsstats eller et tredjelandets område.</p> <p>Uden at dette indskrænker medlemsstaternes ret til at drage transportvirksomhederne til ansvar i fuldt omfang, kan de gøre dette ansvar betinget af virksomhedens overtrædelse af stk. 1 og 2. Medlemsstaterne kan tage hensyn til alle eventuelle beviser for, at transportvirksomheden ikke med rimelighed kan holdes ansvarlig for den begåede overtrædelse.</p> <p>4. Virksomheder, fragtførere, speditører, rejsearrangører, hovedkontraahenter, underkontraahenter og førerformidlingsbureauer sikrer, at kontraktmæssige transporttidsplaner er i overensstemmelse med denne forordning.</p> <p>5. a) En transportvirksomhed, der benytter køretøjer, som er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde og bestemmelser, og som er udstyret med et kontrolapparat, der opfylder kravene i bilag I B til forordning (EØF) nr. 3821/85, i) sikrer, at alle data overføres fra køretøjsenheden og førekkortet med den regelmæssighed, der er fastsat af medlemsstaten; transportvirksomheden skal også overføre relevante data med større hyppighed for at sikre, at alle data vedrørende aktiviteter, der udføres af eller for virksomheden, overføres</p> <p>ii) sikrer, at alle data, der overføres fra køretøjsenheden og førekkortet, opbevares i mindst 12 måneder efter registrerings-tidspunktet, idet sådanne data på anmodning af en dertil</p>	<p>Art 10, 3820/85 [forbud mod visse former for lønn]. Førere som er lønsmottakere, må ikke lønnes, heller ikke i form af bonus eller lønnstillegg, i forhold til tilbakelagte strekninger og/eller fraktet godsmængde, med mindre denne form for lønn ikke setter trafikkikkerheten i fare.</p> <p>Art 15, 3820/85 [kontroll og straffetiltak].</p> <p>1. Transportforetaket skal organisere førernes arbeid slik at de er i stand til å overholde de relevante bestemmelser i denne forordning og forordning (EØF) nr. 3821/85.</p> <p>2. Foretaket skal regelmessig kontrollere om bestemmelsene i disse to forordninger er etterkommet. Dersom det fastslås overtrædelse av bestemmelsene, skal foretaket treffe de nødvendige tiltak for å hindre gjentakelser.</p>	<p>Ny artikkel 10 nr. 1 utvides til å gjelde belønninger som tilskynder til brudd på forordningen.</p> <p>Ny artikkel 10 nr. 3 er en presisering av hvilke brudd virksomheten er ansvarlig for.</p> <p>Ny artikkel 10 nr. 4 innebærer endringer.</p> <p>Ny artikkel 10 nr. 5 presiserer rutine for nedlasting og oppbevaring av data fra digital fartskriver.</p> <p>Det finnes også regler om bruk av fartskrivere i 3821/85. Disse reglene vil bestå med ny forordning.</p>
---	--	---

<p>bemyndiget person, skal være tilgængelige i virksomhedens lokaler, enten direkte eller via en fjerntilslutning.</p> <p>b) Udtrykket »dataoverførsel« er i dette stykke brugt med den definition, der er fastsat i bilag I B i kapitel I, litra s), i forordning (EØF) nr. 3821/85.</p> <p>c) Maksimumsrekvensen, hvormed de relevante data skal overføres i henhold til litra a), nr. i), fastlægges af Kommissionen efter proceduren i artikel 24, stk. 2.</p>		
<p>Artikel 11 [undtagelser]</p> <p>En medlemsstat kan fastsætte bestemmelser om længere minimumspausser og hviletider eller kortere maksimumskøretider end dem, der er fastsat i artikel 6-9, når det drejer sig om vejtransport, som udelukkende udføres inden for dens område. Medlemsstaterne tager i givet fald hensyn til relevante kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter. Denne forordning gælder dog fortsat for førere, som udfører international transport.</p>	<p>Art 11, 3820/85 [unntak].</p> <p>Hver medlemsstat kan anvende høyere minste grenser eller lavere øvre grenser enn dem som er fastsatt i artikkel 5 til 8. Bestemmelsene i denne forordning skal likevel fortsatt gjelde for førere som utfører internasjonal transport med kjøretøyer registrert i en annen medlemsstat.</p>	<p>Medfører ingen realitetsendringer.</p>
<p>Artikel 12 [undtagelser]</p> <p>Hvis det er foreneligt med hensynet til færdselssikkerheden, kan føreren for at nå frem til en egnet holdeplads fravige artikel 6-9 i det omfang, hvori det er nødvendigt af hensyn til sikkerheden for personer eller for køretøjet eller dets last. Føreren skal på kontrolapparatets diagramark eller på en udskrift fra kontrolapparatet eller på arbejdstidsplanen manuelt angive årsagen til fravigelsen senest ved ankomsten til den egnede holdeplads.</p>	<p>Art 12, 3820/85 [unntak].</p> <p>Dersom det ikke er en fare for trafikksikkerheten, kan føreren fravike denne forordning for å nå frem til et egnet stoppested i den utstrekning det er nødvendig av hensyn til sikkerheten for personer, kjøretøyet eller lasten. Føreren skal på fartsskriverens diagramskive eller på sin tjenesteliste oppgi hva fravikelsen består i og grunnen til den.</p>	<p>Medfører ingen realitetsendringer.</p>
<p>Artikel 13 [undtagelser]</p> <p>1. For så vidt som det er foreneligt med de i artikel 1 fastsatte mål, kan enhver medlemsstat på sit eget område eller på en anden medlemsstats område, såfremt denne anden medlemsstat er indforstået hermed, tillade, at transport, der udføres ved hjælp af følgende køretøjer, undtages fra bestemmelse i artikel 5-9 og gøre sådanne undtagelser afhængige af individuelle betingelser:</p> <p>a) køretøjer, som offentlige myndigheder ejer eller lejer uden fører for at udføre vejtransporttjenester, som ikke konkurrerer med tjenester, der udføres af private transportvirksomheder</p> <p>b) køretøjer, som landbrugs-, gartneri-, skovbrugs-, opdræts- og fiskerivirksomheder anvender eller lejer uden fører til som led i deres egen erhvervsmæssige virksomhed at udføre godstransport inden for en radius af 100 km fra virksomhedens hjemsted</p>	<p>Art 4, 3820/85 [virkeområde].</p> <p>Denne forordning får ikke anvendelse for transport med:</p> <p>[...]</p> <p>6. kjøretøyer som brukes i forbindelse med kloakkrensning, flomsikring, vann-, gass- og elektrisitetsforsyning, vedlikehold av og tilsyn med veier, renovasjon, telegraf- og telefonjeneste, posttransport, radio- og fjernsynssending samt peiling av radio- eller fjernsynssendere eller -mottakere, [...]</p> <p>9. kjøretøyer som transporterer sirkus- og tivoliutstyr, [...]</p> <p>13. kjøretøyer som brukes til henting av melk fra gårder og returnering av melkespann eller melkeprodukter til dyrefor.</p>	<p>De nasjonale unntakene som kan gis etter ny artikkel 13 nr. 1 b), c), d), f), g), h), i), j), k), l), m), o) og p) er annerledes enn dagens nasjonale unntak. Enkelte av fritakene er "flyttet" fra artikkel 4, 3820/85, til ny artikkel 13 nr. 1.</p> <p>Ny artikkel 13 nr. 3 gir adgang til å gi nasjonale unntak i gravgrendte strøk. Dette er nytt i forhold til gjeldende</p>

<p>c) landbrugs- og skovbrugstrækkere, der benyttes til landbrugs- og skovbrugsaktiviteter, inden for en radius af 100 km fra hjemstedet for den virksomhed, som ejer, lejer eller leaser køretøjet</p> <p>d) køretøjer eller en kombination af køretøjer med en største tilladt totalvægt på ikke over 7,5 ton, som benyttes - af befordringspligtige virksomheder, jf. definitionen i artikel 2, nr. 13), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, til at omdele forsendelser som led i befordringspligten, eller som anvendes</p> <p>- til transport af materiel, udstyr eller maskiner, som føreren benytter under udøvelsen af sit erhverv.</p> <p>Disse køretøjer må kun benyttes inden for en radius af 50 kilometer fra virksomhedens hjemsted og på den betingelse, at kørslen af køretøjerne ikke er førerens hovedaktivitet.</p> <p>e) køretøjer, der udelukkende anvendes på øer med et areal på højst 2 300 km², som ikke er forbundet med resten af landet med en bro, et vadested eller en tunnel med adgang for motor køretøjer</p> <p>f) køretøjer, som anvendes til godstransport inden for en radius af 50 km fra virksomhedens hjemsted og fremdrives ved hjælp af naturgas eller flydende gas eller elektricitet, og hvis største tilladte totalvægt inklusive en påhængsvogn eller sættevogn ikke overstiger 7,5 tons</p> <p>g) køretøjer, der anvendes til køreundervisning og køreprøve med henblik på erhvervelse af et kørekort eller et kvalifikationsbevis, forudsat at de ikke anvendes til erhvervsmæssig godstransport eller personbefordring</p> <p>h) køretøjer, der benyttes i forbindelse med kloakering, beskyttelse mod oversvømmelse, vedligeholdelse af vand-, gas- og elforsyning, vedligeholdelse og kontrol af veje, husstandsindsamling af husholdningsaffald og bortskaffelse heraf, telegraf- og telefon tjenester, radio- og fjernsynstransmission samt pejling af radio- eller tv-sendere eller -modtagere</p> <p>i) køretøjer med mellem 10 og 17 siddepladser, der udelukkende benyttes til ikke-erhvervsmæssig personbefordring</p> <p>j) specialkøretøjer, der benyttes til transport af cirkus- og tivoliudstyr</p> <p>k) specialindrettede mobile projektkøretøjer, hvis hovedformål er</p>	<p>Art 13, 3820/85 [unntak].</p> <p>1. En medlemsstat kan innrømme unntak fra bestemmelsene i denne forordning på sitt eget territorium eller, med vedkommende medlemsstats samtykke, på territoriet til en annen medlemsstat, for transport med køretøyer som tilhører en eller flere av følgende kategorier:</p> <p>a) kjøretøyer som brukes til persontransport, og som er konstruert og utstyrt slik at de er egnet for transport av høyst 17 personer, medregnet føreren, og er beregnet til dette formål,</p> <p>b) kjøretøyer som brukes av offentlige myndigheter i offentlig tjeneste som ikke konkurrerer med yrkestransport,</p> <p>c) kjøretøyer som brukes av foretak innen jordbruk, hagebruk, skogbruk eller fiske til godstransport innenfor en radius av 50 kilometer fra det stedet der kjøretøyet er hjemmehørende, herunder i kommuner med sentrum innenfor denne radius,</p> <p>d) kjøretøyer som transporterer slakteavfall eller dyrekadavre som ikke skal gå til menneskelig konsum,</p> <p>e) kjøretøyer som brukes til transport av levende dyr fra gårder til lokale markeder og omvendt, eller fra markeder til lokale slakterier,</p> <p>f) kjøretøyer som brukes som salgsboder på lokale markeder eller til dørsalg eller til å yte banktjenester, til veksling eller til å ta i mot spareinnskudd, til gudstjeneste, utlån av bøker, plater eller kassetter samt til kulturelle formål eller utstillinger, og er spesielt innredet for denne bruk,</p> <p>g) kjøretøyer som brukes til transport av materiell eller utstyr som føreren selv skal bruke i sitt yrke, innenfor en radius av 50 kilometer fra det stedet der kjøretøyet er hjemmehørende, forutsatt at kjøring av kjøretøyet ikke er førerens hovedvirksomhet, og at unntaket ikke i vesentlig grad strider mot denne forordnings mål. Medlemsstatene kan gjøre dette unntak betinget av at det gis en individuell tillatelse,</p> <p>h) kjøretøyer utelukkende i bruk på øyer med et flateinnhold som ikke overstiger 2300 kvadratkilometer, og ikke er forbundet med statens øvrige territorium med bro, vadested eller tunnel som er åpne for motorvogner,</p> <p>i) kjøretøyer som brukes til godstransport, og som drives med gass produsert på kjøretøyet eller med elektrisitet, eller er utstyrt med en hastighetsregulator, i den utstrekning disse kjøretøyer i</p>	<p>regelverk.</p>
--	---	-------------------

<p>anvendelse som undervisningslokale, når de holder stille</p> <p>l) køretøjer, der anvendes til indsamling af mælk fra gårde og transport tilbage til gårde af mælkebeholdere eller mælkeprodukter til foderbrug</p> <p>m) specialkøretøjer, der transporterer penge og/eller værdigenstande</p> <p>n) køretøjer, der anvendes til transport af slagteaffald eller dyrekroppe, som ikke er bestemt til konsum</p> <p>o) køretøjer, der udelukkende anvendes på veje inden for trafikknudepunkter som f.eks. havne, intermodale havne og jernbaneterminaler</p> <p>p) køretøjer, der anvendes til transport af levende dyr fra gårde til lokale markeder og omvendt eller fra markeder til lokale slagterier inden for en radius på op til 50 km.</p> <p>2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de undtagelser, de har givet tilladelse til i henhold til stk. 1, og Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.</p> <p>3. Under forudsætning af, at forordningens formål, jf. artikel 1, ikke skades, og at der ydes tilstrækkelig beskyttelse for føreerne, kan en medlemsstat med Kommissionens godkendelse på sit eget område tillade mindre undtagelser fra denne forordning for køretøjer, der anvendes inden for på forhånd afgrænsede områder med en befolkningstæthed på mindre end fem indbyggere pr. kvadratkilometer, i følgende tilfælde:</p> <p>- for indenlandsk rutekørsel med personer, når rutens køreplan bekræftes af myndighederne (idet alene undtagelser vedrørende pauser kan tillades), og</p> <p>- for indenlandske vejtransporttjenester for egen regning eller mod vederlag, der ikke påvirker det indre marked, og som er nødvendige for at fastholde bestemte erhvervsgrøene i det pågældende område, når bestemmelserne om undtagelser fra denne forordning fastsætter en begrænsende radius på op til 100 km.</p> <p>Vejtransport, der er omfattet af denne undtagelse, må kun omfatte en tur til et område med en befolkningstæthed på fem indbyggere eller mere pr. kvadratkilometer med det formål at begynde eller ende kørslen dér. Sådanne foranstaltninger skal være af en rimelig art og et rimeligt omfang i forhold til formålet.</p>	<p>henhold til lovgivningen i den medlemsstat der de er registreret, er likestilt med køretøjer som drives med bensin- eller dieselmotor, og har en største tillatte totalvekt, medregnet vekten av tilhenger eller semitilhenger, som ikke overstiger 3,5 tonn,</p> <p>j) køretøjer som brukes til kjøreopplæring med henblikk på førerkort,</p> <p>k) trekkbiler utelukkende i bruk i jordbruks- og skogbruksarbeid.</p> <p>Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen om de unntak som er gitt i henhold til dette nr.</p> <p>[...]</p>	
<p>Artikkel 14 [undtagelser]</p>	<p>Art 13, 3820/85 [unntak].</p>	<p>Medfører ingen</p>

<p>1. For så vidt som det er foreneligt med de i artikel 1 fastsatte mål, kan medlemsstatene med godkendelse fra Kommissionen tillade, at transport, der udføres under ekstraordinære omstændigheder, undtages fra bestemmelserne i artikel 6-9.</p> <p>2. I nødstilfælde kan medlemsstatene for en periode af højst 30 dage meddele en midlertidig tilladelse, hvorom Kommissionen straks skal underrettes.</p> <p>3. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om enhver undtagelse, hvortil der er meddelt tilladelse i henhold til denne artikel.</p>	<p>[...]</p> <p>2. Medlemsstatene kan med Kommissionens tillatelse unnta fra anvendelsen av bestemmelsene i denne forordning transport som utføres under uvanlige omstendigheter, dersom unntaket ikke i alvorlig grad strider mot forordningens mål.</p> <p>I hastesaker kan de innrømme et midlertidig unntak for et tidsrom som ikke overstiger 30 dager, og som Kommissionen umiddelbart skal underrettes om.</p> <p>Kommisjonen skal underrette medlemsstatene om alle unntak som gis i henhold til dette nr.</p>	<p>Her innføres et nasjonalt ansvar for å innføre regler om kjøre- og hviletid for førere av busser i rute kortere enn 50 km.</p> <p>Ny artikkel 16 nr. 1 innebærer en innskjerping for busser som er utstyrt med fartskriver. Ny artikkel 16 nr. 3 stiller strengere krav til arbeidsplan (tjenesteliste) enn gjeldende regler.</p>
<p>Artikkel 15 [undtagelser]</p> <p>Medlemsstatene sikrer, at førere af køretøjer, jf. artikel 3, litra a), er omfattet af nationale bestemmelser, der yder tilstrækkelig beskyttelse med hensyn til tilladte køretider og påbudte pauser og hviletider.</p> <p>Artikkel 16 [kontrol og sanktioner]</p> <p>1. Er køretøjet ikke udstyret med et kontrolapparat i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85, gælder stk. 2 og 3 i denne artikel for:</p> <p>a) indenlandsk rutekørsel med personer og</p> <p>b) international rutekørsel med personer, såfremt rutens endestationer ligger inden for en afstand af 50 km i fugleflugtslinje fra en grænse mellem to medlemsstater, og rutens længde ikke overstiger 100 km.</p> <p>2. Virksomheden opstiller en fartplan og en arbejdstidsplan, som for hver fører angiver navn og hjemsted samt den forud fastsatte tidsplan for de forskellige køretider, perioder med andet arbejde, pauser og rådighedstid.</p> <p>Enhver fører, der udfører en i stk. 1 omhandlet tjeneste, medfører et uddrag af arbejdstidsplanen og et eksemplar af fartplanen.</p> <p>3. Arbejdstidsplanen:</p> <p>a) indeholder alle de i stk. 2 nævnte oplysninger for en periode, som mindst omfatter de 28 foregående dage; disse oplysninger skal ajourføres regelmæssigt og mindst en gang om måneden</p> <p>b) underskrives af transportvirksomhedens leder eller af dennes befuldmægtigede</p> <p>c) opbevares af transportvirksomheden i et år efter udløbet af den periode, som den omfatter. Transportvirksomheden udleverer et uddrag af arbejdstidsplanen til den berørte fører på dennes</p>	<p>Art 14, 3820/85 [kontrol og straffetilbud].</p> <p>1. Ved persontransport i rute</p> <ul style="list-style-type: none"> - i indenlandsk trafik og - i international trafik som har endestasjon innenfor en avstand på 50 kilometer i luftlinje fra en grænse mellom to medlemsstater, og en rutelengde som ikke overstiger 100 kilometer, som faller inn under denne forordning, skal foretaket utarbeide en ruteplan og en tjenesteliste. <p>2. Tjenestelisten skal for hver fører vise navn, hjemsted og plan for forskjellige kjøretider oppsatt på forhånd, annet arbeid og når føreren står til rådighet.</p> <p>3. Tjenestelisten skal omfatte alle opplysninger som er nevnt i nr. 2, og minst dekke både inneværende uke og uken umiddelbart før og etter denne.</p> <p>4. Tjenestelisten skal undertegnes av foretakets sjef eller en bemyndiget person.</p> <p>5. Hver fører som arbeider innen en av formene for persontrafikk i rute omtalt i nr. 1, skal ha med seg et utdrag av tjenestelisten og en kopi av ruteplanen.</p> <p>6. Foretaket skal oppbevare tjenestelisten i ett år etter utløpet av det tidsrommet den omfatter. Dersom berørte førere ber om det, skal foretaket gi dem utdrag av tjenestelisten.</p> <p>7. Denne artikkel får ikke anvendelse for førere av kjøretøyer som er utstyrt med fartsskrivere brukt i samsvar med</p>	<p>Art 14, 3820/85 [kontrol og straffetilbud].</p> <p>1. Ved persontransport i rute</p> <ul style="list-style-type: none"> - i innenlandsk trafik og - i internasjonal trafik som har endestasjon innenfor en avstand på 50 kilometer i luftlinje fra en grænse mellom to medlemsstater, og en rutelengde som ikke overstiger 100 kilometer, som faller inn under denne forordning, skal foretaket utarbeide en ruteplan og en tjenesteliste. <p>2. Tjenestelisten skal for hver fører vise navn, hjemsted og plan for forskjellige kjøretider oppsatt på forhånd, annet arbeid og når føreren står til rådighet.</p> <p>3. Tjenestelisten skal omfatte alle opplysninger som er nevnt i nr. 2, og minst dekke både inneværende uke og uken umiddelbart før og etter denne.</p> <p>4. Tjenestelisten skal undertegnes av foretakets sjef eller en bemyndiget person.</p> <p>5. Hver fører som arbeider innen en av formene for persontrafikk i rute omtalt i nr. 1, skal ha med seg et utdrag av tjenestelisten og en kopi av ruteplanen.</p> <p>6. Foretaket skal oppbevare tjenestelisten i ett år etter utløpet av det tidsrommet den omfatter. Dersom berørte førere ber om det, skal foretaket gi dem utdrag av tjenestelisten.</p> <p>7. Denne artikkel får ikke anvendelse for førere av kjøretøyer som er utstyrt med fartsskrivere brukt i samsvar med</p>

<p>anmodning, og d) forevises og udleveres på anmodning af en dertil bemyndiget person.</p>	<p>rådsforordning (EØF) nr. 3821/85 av 20. desember 1985 om bruk av fartsskrivere innen veitransport.</p>	<p>Ny artikkel 17 pålegger Kommissjonen å inkludere flere opplysninger i rapporten enn i dag.</p>
<p>Artikkel 17 [kontrol og sanktioner] 1. Medlemsstatene sender Kommissjonen de opplysninger, der er nødvendige for, at den hvert andet år kan udarbejde en rapport om gennemførelsen af denne forordning og af forordning (EØF) nr. 3821/85 og om den udvikling, der har fundet sted på de relevante områder, og benytter hertil den i beslutning 93/173/EØF fastsatte standardformular. 2. Oplysningerne skal meddeles Kommissjonen senest den 30. september efter udløbet af den toårsperiode, som rapporten omfatter. 3. Det angives i rapporten, hvorvidt der er gjort brug af undtagelsesbestemmelserne i artikel 13. 4. Kommissionen fremsender rapporten til Europa-Parlamentet og Rådet senest 13 måneder efter udløbet af den toårsperiode, som rapporten omfatter.</p>	<p>Art 16, 3820/85 [kontrol og straffetiltak]. 1. Kommissjonen skal hvert annet år utarbeide en rapport om medlemsstatenes gjennomføring av denne forordning og utviklingen på de berørte områder. Kommissjonen skal oversende Rådet og Europaparlamentet rapporten innen 13 måneder etter utløpet av den toårsperioden den dekker. 2. For å sette Kommissjonen i stand til å utarbeide rapporten nevnt i nr. 1, skal medlemsstatene hvert annet år oversende Kommissjonen de nødvendige opplysninger på et standard skjema. Disse opplysningene må være mottatt av Kommissjonen senest den 30. september som følger etter dagen for utløpet av den toårsperiode rapporten dekker. 3. Kommissjonen skal utarbeide standard skjemaet i samråd med medlemsstatene.</p>	<p>Se nedenfor.</p>
<p>Artikkel 18 [kontrol og sanktioner] Medlemsstatene vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne forordning.</p> <p>Artikkel 19 [kontrol og sanktioner] 1. Medlemsstatene fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning og forordning (EØF) nr. 3821/85 og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen, have afskrækkende virkning, og må ikke medføre forskelsbehandling. Der må for samme overtrædelse af denne forordning og af forordning (EØF) nr. 3821/85 ikke pålægges mere end én sanktion eller indledes mere end én retsforfølgning. Medlemsstatene meddeler Kommissjonen disse foranstaltninger og sanktionsbestemmelser inden den dato, der er fastsat i artikel 29. Kommissionen underretter medlemsstaterne herom. 2. En medlemsstat giver de kompetente myndigheder mulighed for at pålægge en virksomhed og/eller enfører en sanktion for overtrædelse af denne forordning, når overtrædelsen konstateres på denne medlemsstats område, og overtrædelsen ikke allerede har givet anledning til en sanktion, også selv om overtrædelsen er</p>	<p>Art 17, 3820/85 [kontrol og straffetiltak]. 1. Medlemsstatene skal på passende tidspunkt og etter å ha rådspurt Kommissjonen vedta de lover og forskrifter som er nødvendige for å gjennomføre denne forordning. Disse bestemmelser skal blant annet omfatte organisering av, fremgangsmåter for og midler for kontrollen og dessuten straffetiltak som skal anvendes ved overtrædelse. 2. Medlemsstatene skal bistå hverandre ved gjennomføring av denne forordning og ved kontroll med at den blir overholdt. 3. Innenfor rammen av denne gjensidige bistand skal vedkommende myndigheter i medlemsstatene regelmessig sende hverandre alle tilgjengelige opplysninger om: - overtrædelse av denne forordning begått av statsborgere i andre medlemsstater og straffetiltak i den forbindelse, - straffetiltak anvendt av en medlemsstat overfor egne statsborgere som har begått slike overtrædelser i andre medlemsstater.</p>	<p>Ny artikkel 19 nr. 1 gir tydeligere føringer for medlemslandene for hvilke nasjonale bestemmelser som skal sørge for håndheving av reglene i forordningen. Ny artikkel 19 nr. 2 innfører det såkalte ”ekstraterritorialprinsippet”. Overtrædelser kan straffes der de avdekkes, uavhengig av hvor de er begått. Som en følge av dette pålegges medlemslandene i ny artikkel 19 nr. 3 å utstyre føreren med et bevis for at en overtrædelse er sanksjonert eller straffet.</p>

<p>begået på en anden medlemsstats eller et tredjelands område. En medlemsstat kan undtagesvist, når der er konstateret en overtrædelse:</p> <ul style="list-style-type: none"> - som ikke er begået på den pågældende medlemsstats område, og - som er begået af en virksomhed etableret i en anden medlemsstat eller i et tredjeland eller af en fører, hvis ansættelsessted er i en anden medlemsstat eller et tredjeland indtil den 1. januar 2009 i stedet for at pålægge en sanktion underrette den kompetente myndighed i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor virksomheden er etableret, eller hvor føreren har sit ansættelsessted, om omstændighederne i forbindelse med overtrædelsen. 3. Når en medlemsstat indleder retsforfølgning eller pålægger sanktioner for en bestemt overtrædelse, skal medlemsstaten udstyre føreren med et skriftligt bevis herfor. 4. Medlemsstaterne sikrer, at der anvendes en ordning med forholdsmæssigt afpassede sanktioner, som kan omfatte økonomiske sanktioner, hvis virksomheder eller associerede speditører, transportører, rejsearrangører, hovedkontrahtanter, underkontrahtanter og førerformidlingsbureauer overtræder denne forordning eller forordning (EØF) nr. 3821/85. 	<p>Ny artikel 19 nr. 4 pålægger medlemslandene å innføre sanksjonsordninger i tråd med det som følger av ny artikkel 10 nr. 4.</p>
<p>Artikel 20 [kontrol og sanktioner]</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Føreren skal opbevare bevis for, at en medlemsstat har pålagt sanktioner eller indledt retsforfølgning, indtil overtrædelsen af denne forordning ikke længere kan medføre endnu en retsforfølgning eller sanktion. 2. Føreren skal efter anmodning fremlægge de i stk. 1 nævnte beviser. 3. En fører, som er ansat af eller står til rådighed for mere end én transportvirksomhed, skal give samtlige virksomheder tilstrækkelig information til, at de kan overholde bestemmelserne i kapitel II. 	<p>Ny artikel 20 nr. 1 og 2 gir føreren plikter som en følge av ordningene som innføres i ny artikkel 19.</p> <p>Ny artikkel 20 nr. 3 innfører nye forpliktelser for førere med flere arbeidsgivere.</p>
<p>Artikel 21 [kontrol og sanktioner]</p> <p>Hvis denne forordning efter en medlemsstats opfattelse er blevet overtrådt på en måde, der kan udgøre en åbenlys fare for færdselssikkerheden, skal den give den kompetente myndighed beføjelse til at tilbageholde det pågældende køretøj, indtil årsagen til overtrædelsen er afhjulpet. Medlemsstaterne kan pålægge føreren at afholde en daglig hviletid.</p> <p>Medlemsstaterne skal, hvis det er relevant, også inddrage,</p>	<p>Ordningene som beskrives i ny artikkel 21 er nye i forhold til gjeldende regelverk.</p>

<p>suspendere eller begrænse en virksomheds tilladelse, hvis virksomheden er etableret i den pågældende medlemsstat, eller inddrage, suspendere eller begrænse en førers kørekort. Kommissionen udarbejder efter proceduren i artikel 24, stk. 2, retningslinjer med henblik på at fremme en ensartet anvendelse af bestemmelserne i denne artikel.</p>		
<p>Artikel 22 [kontrol og sanktioner]</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Medlemsstaterne bistår hinanden med at gennemføre forordningen og kontrollere, at den overholdes. 2. Medlemsstaternes myndigheder udveksler regelmæssigt alle disponible oplysninger om: <ol style="list-style-type: none"> a) overtrædelser af de i kapitel II fastsatte bestemmelser begået af personer, der er bosat eller har hjemsted i en anden medlemsstat, og de sanktioner, overtrædelserne har givet anledning til b) sanktioner, som en medlemsstat har iværksat over for personer, der er bosat eller har hjemsted i den pågældende medlemsstat, på grund af overtrædelser begået i andre medlemsstater. 3. Medlemsstaterne sender regelmæssigt relevante oplysninger om den nationale fortolkning og anvendelse af denne forordning til Kommissionen, der stiller disse oplysninger til rådighed for de andre medlemsstater i elektronisk form. 4. Kommissionen fremmer, med bistand fra det i artikel 24, stk. 1, omhandlede udvalg, dialogen mellem medlemsstaterne vedrørende den nationale fortolkning og anvendelse af bestemmelserne i denne forordning. 		<p>Ny artikel 22 innebærer at medlemslandene må udveksle information og samarbejde i større grad enn før.</p>
<p>Artikel 23 [kontrol og sanktioner]</p> <p>Fællesskabet indleder sådanne forhandlinger med tredjelande, som måtte vise sig at være nødvendige for gennemførelsen af denne forordning.</p>	<p>Art 3, 3820/85 [virkeområde]. Fællesskabet skal innlede de forhandlinger med tredjestater som er nødvendige for å gjennomføre denne forordning.</p>	<p>Medfører ingen realitetsendringer.</p>
<p>Artikel 24 [kontrol og sanktioner]</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nævnt i artikel 18, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3821/85. 2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8. 3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden. 		<p>Ny artikel 24 viser til eksisterende udvalg for å styrke samarbeidet mellom medlemslandene.</p>
<p>Artikel 25 [kontrol og sanktioner]</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. På anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ skal Kommissionen: <ol style="list-style-type: none"> a) undersøge de tilfælde, hvor der viser sig at være forskel i 		<p>Ny artikel 25 skal sikre en likest mulig håndheving</p>

<p>anvendelsen og håndhevelsen af denne forordnings bestemmelser, særlig med hensyn til køretider, pauser og hviletider</p> <p>b) præcisere denne forordnings bestemmelser med henblik på at fremme en ensartet anvendelse heraf.</p> <p>2. I de i stk. 1 nævnte tilfælde træffer Kommissionen afgørelse om en anbefalet fremgangsmåde efter den i artikel 24, stk. 2, nævnte procedure. Kommissionen meddeler sin afgørelse til Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne.</p>			
<p>Artikel 26 [afsluttende bestemmelser]</p> <p>I forordning (EØF) nr. 3821/85 foretages følgende ændringer:</p> <p>1) Artikel 2 affattes således:</p> <p>»Artikel 2</p> <p>Definitionerne i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 finder anvendelse med henblik på gennemførelsen af denne forordning.«</p> <p>2) Artikel 3, stk. 1, 2 og 3, affattes således:</p> <p>»1. Kontroludstyr skal installeres og anvendes i køretøjer, der er registreret i en medlemsstat, og som anvendes til vejtransport af personer eller gods, undtagen de køretøjer, der er nævnt i artikel 3 i forordning (EF) nr. 561/2006. Køretøjer, der er nævnt i artikel 16, stk. 1, i forordning (EF) nr. 561/2006, og køretøjer, der var undtaget fra anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 3820/85, men som ikke længere er undtaget i henhold til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 561/2006, skal opfylde dette krav senest den 31. december 2007.</p> <p>2. Medlemsstaterne kan fra anvendelsen af denne forordning undtage køretøjer, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1 og stk. 3, i forordning (EF) nr. 561/2006.</p> <p>3. Medlemsstaterne kan med Kommissionens godkendelse fra anvendelsen af denne forordning undtage køretøjer, der anvendes til de transportopgaver, der er omhandlet i artikel 14 i forordning (EF) nr. 561/2006.«</p> <p>3) Artikel 14, stk. 2, affattes således:</p> <p>»2. Transportvirksomheden skal omhyggelig opbevare diagrammark og udskrifter, når der er lavet udskrifter for at</p>	<p>Ny artikel 26 endrer forordning 3821/85 artikel 2, artikel 3 nr. 1, 2 og 3, artikel 14 nr. 2 og artikel 15.</p>		

	<p>efterkomme artikel 15, stk. 1, i kronologisk orden og i læselig form i mindst et år efter anvendelsen og skal give de pågældende førere en kopi, såfremt de ønsker det. Transportvirksomheden skal også give kopier af data, der er overført fra førerkortet til de berørte førere, som anmoder herom, samt udskrifter af disse kopier. Diagramarkene, udskrifterne og de overførte data skal på forlangende forevises for eller udleveres til en dertil bemyndiget person.«</p> <p>4) I artikel 15 foretages følgende ændringer:</p> <p>- I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:</p> <p>»Når et førerkort er beskadiget, ikke fungerer eller ikke er i førerens besiddelse, skal føreren:</p> <p>a) ved kørslens begyndelse udskrive oplysningerne om det køretøj, han fører, og på udskriften anføre:</p> <p>i) oplysninger, der gør det muligt at identificere ham (navn, nummer på førerkort eller kørekort), samt egen underskrift</p> <p>ii) perioderne, som omhandlet i stk. 3, andet led, litra b), c) og d).</p> <p>b) ved kørslens afslutning udskrive oplysningerne om de perioder, som kontrolapparatet har registreret, anføre eventuelle perioder med andet arbejde, rådighedstid og hvil efter den udskrift, der blev lavet ved kørslens begyndelse, når de ikke er registreret af fartskriven, og anføre oplysninger på dette dokument, som gør det muligt at identificere ham (navn, nummer på førerkort eller kørekort), samt egen underskrift.«</p> <p>- Stk. 2, andet afsnit, affattes således:</p> <p>»Når en fører har forladt køretøjet og derfor er ude af stand til at betjene det på selve køretøjet monterede kontrolapparat, skal de i stk. 3, andet led, litra b), c) og d), nævnte tidsrum,</p> <p>a) hvis køretøjet er udstyret med et kontrolapparat i overensstemmelse med bilag I, noteres på diagramarket ved hjælp af håndskrevne angivelser, automatiske optegnelser eller på anden vis, således at de er let læselige, og uden at arket tilsmudses, eller</p> <p>b) hvis køretøjet er udstyret med et kontrolapparat i overensstemmelse med bilag I B, indlæses på førerkortet ved hjælp af apparatets manuelle indlæsningsmulighed.</p> <p>Når der er mere end en fører i et køretøj, der er udstyret med et kontrolapparat i overensstemmelse med bilag I B, sørger de for, at deres førerkort anbringes det rigtige sted i fartskriven.«</p> <p>- Stk. 3, litra b) og c), affattes således:</p>
--	---

		<p> »b) under tegnet »andet arbejde«: en anden aktivitet end kørsel, som defineret i artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, herunder alt arbejde udført for den samme eller en anden arbejdsgiver inden for eller uden for transportsektoren </p> <p> c) under tegnet ☒ »rådgivningstid«: som defineret i artikel 3, litra b), i direktiv 2002/15/EF.« </p> <p> - Stk. 4 ophæves. - Stk. 7 affattes således: </p> <p> »7. a) Føreren af et køretøj, som er udstyret med et kontrolapparat i overensstemmelse med bilag I, skal på tilsynsmyndighedernes forlangende kunne forevise: </p> <p> i) diagramarkene for den pågældende uge og de diagramark, han har brugt de forudgående 15 dage </p> <p> ii) førerkortet, hvis han er indehaver af et sådant, og </p> <p> iii) alle manuelle registreringer og udskrifter, der er foretaget den pågældende uge og de forudgående 15 dage, som krævet i medfør af denne forordning og forordning (EF) nr. 561/2006. </p> <p> Efter den 1. januar 2008 omfatter de perioder, der er nævnt i nr. i) og iii), dog den pågældende dag og de forudgående 28 dage. </p> <p> b) Føreren af et køretøj, der er udstyret med et kontrolapparat i overensstemmelse med bilag I B, skal på tilsynsmyndighedernes forlangende kunne forevise: </p> <p> i) sit førerkort </p> <p> ii) alle manuelle registreringer og udskrifter, der er foretaget den pågældende uge og de forudgående 15 dage, som krævet i medfør af denne forordning og forordning (EF) nr. 561/2006, og </p> <p> iii) diagramarkene for den samme periode som den, der er nævnt i nr. ii), hvis han i denne periode har ført et køretøj, som er udstyret med et kontrolapparat i overensstemmelse med bilag I. </p> <p> Efter den 1. januar 2008 omfatter de perioder, der er nævnt i nr. ii), dog den pågældende dag og de forudgående 28 dage. </p> <p> c) En dertil bemyndiget person kan kontrollere overholdelsen af forordning (EF) nr. 561/2006 ved at analysere diagramarkene og de viste eller udskrevne data, som er registreret af kontrolapparatet eller førerkortet, eller, hvis dette ikke er muligt, ved at analysere ethvert andet dokument, der begrunder manglende </p>
--	--	---

<p>overholdelse af en bestemmelse, jf. artikel 16, stk. 2 og 3.«</p>		
<p>Artikel 27 [afsluttende bestemmelser] I forordning (EF) nr. 2135/98 foretages følgende ændringer: 1) Artikel 2, stk. 1, litra a), affattes således: »1. a) Fra tyvendageden efter offentliggørelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 skal køretøjer, der første gang tages i brug, forsynes med kontrolstyr i henhold til kravene i bilag I B til forordning (EØF) nr. 3821/85.« 2) Artikel 2, stk. 2, affattes således: »2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de kan udstede førerkort senest tyvendageden efter offentliggørelsen af forordning (EF) nr. 561/2006.«</p>		<p>Ny artikel 27 endrer forordning 2135/98 artikel 2 nr. 1 a) og 2.</p>
<p>Artikel 28 [afsluttende bestemmelser] Forordning (EØF) nr. 3820/85 ophæves og erstattes af denne forordning. Artikel 5, stk. 1, 2 og 4, i forordning (EØF) nr. 3820/85 finder dog fortsat anvendelse indtil de datoer, der er anført i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2003/59/EF.</p>	<p>Art 5, 3820/85 [mannskap]. 1. Minstealder for førere av kjøretøyer i godstransport skal være: a) for kjøretøyer, eventuelt innbefattet tilhengere eller semi-tilhengere, med en største tillatte totalvekt på høyst 7,5 tonn, 18 år, b) for andre kjøretøyer: - 21 år, eller - 18 år, forutsatt at vedkommende er innehaver av et eksamensbevis for fullført yrkesopplæring for førere av kjøretøyer i gods-transport på vei, godkjent av en av medlemsstatene og i samsvar med Fellesskapets regler om minstekrav til opplæring av førere av veitransportkjøretøyer. 2. Førere av kjøretøyer i persontransport skal være fylt 21 år. Førere av kjøretøyer i persontransport på strekninger som overstiger en radius på 50 kilometer fra det stedet der kjøretøyet er hjemmehørende, skal også oppfylle ett av følgende vilkår: a) de skal ha arbeidet i minst ett år som fører av kjøretøyer i godstransport med en største tillatte totalvekt på over 3,5 tonn, b) de skal ha arbeidet i minst ett år som fører av kjøretøyer i persontransport på kjørestrøkninger som ligger innenfor en radius på 50 kilometer fra det stedet der kjøretøyet er hjemmehørende, eller ha arbeidet som fører innen andre former for persontransport som ikke omfattes av denne forordning, forut-</p>	<p>Ny artikel 28 oppstiller en overgangsordning for kravene til mannskap inntil det nye yrkessjåførdirektivet trer i kraft.</p>

	<p>satt at vedkommende myndighet anser at dette har gitt dem den nødvendige erfaring,</p> <p>c) de skal ha et eksamensbevis for faglig dyktighet godkjent av en av medlemsstatene, som viser at de har fullført en yrkesopplæring for førere av kjøretøyer i persontransport på vei i samsvar med Fellesskapets regler om minstekrav til opplæring av førere av veitransportkjøretøyer. [...]</p> <p>4. Vilkårene fastsatt i nr. 2 annet ledd bokstav a), b) og c) skal ikke gjelde for fører av kjøretøy i persontransport dersom han har hatt dette yrket i minst ett år før 1. oktober 1970.</p>	
<p>Artikkel 29 [afsluttende bestemmelser] Denne forordning træder i kraft den 11. april 2007, bortset fra artikkel 10, stk. 5, artikkel 26, nr. 3) og 4), og artikkel 27, der træder i kraft den 1. maj 2006.</p>		<p>Ny artikkel 29 inneholder ikrafttredelsesbestemmelser som får et annet innhold i Norge inntil forordningen er gjennomført i norsk rett.</p>